

GENERALINIO ADVOKATO
YVES BOT IŠVADA,
pateikta 2008 m. gegužės 8 d.¹

1. Šis apeliacinis skundas susijęs su taisyklėmis, reglamentuojančiomis pranešimą apie Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)² apeliacinės tarybos sprendimą atmesti paraišką įregistruoti prekių ženklą, numatytais Komisijos reglamente (EB) Nr. 2868/95³.

2. Pagal Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalį Tarnybos pranešimų būdai gali būti įvairūs, o jų taikymo tvarka ir sąlygos nustatytos to paties reglamento 62–66 taisyklėse.

3. Pagal šio reglamento 62 taisyklės, skirtos pranešimui paštu, 1 dalį apie Apeliacinės tarybos sprendimą atmesti paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą apeliaciją pateikusiam asmeniui turi būti pranešta registruotoju laišku su pranešimu apie gavimą.

4. Taip pat šios 62 taisyklės 3 dalyje įtvirtinta prielaida, kad registruotasis laiškas laikomas įteiktu adresatui dešimtą dieną po jo išsiuntimo, išskyrus atvejus, kai laiškas nepasiekė adresato arba pasiekė jį vėliau.

5. Be to, pagal Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklę, jeigu nebuvo laikomasi pranešimą apie dokumentą reglamentuojančių nuostatų, o adresatas šį dokumentą gavo, laikoma, kad apie minėtą dokumentą pranešta gavimo dieną.

6. Dviem pagrindiniais klausimais, kurie kyla šioje byloje, norima sužinoti, pirma, ar Tarnybos sprendimo įteikimą greituoju paštu galima prilyginti pranešimui registruotoju laišku su pranešimu apie gavimą Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 1 dalies prasme ir, antra, ar šios taisyklės 3 dalyje nurodyta

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — Toliau – Tarnyba.

3 — 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentas, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1), iš dalies pakeistas 2004 m. balandžio 26 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 782/2004 (OL L 123, p. 88) ir 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4) (toliau – Reglamentas Nr. 2868/95).

prielaida taip pat taikoma įrodžius, kad šio greitojo pašto adresatas jį gavo per dešimt dienų po Tarnybos atlikto išsiuntimo.

7. 2006 m. gruodžio 14 d. priimtoje nutartyje *K-Swiss prieš VRDT (Lygiagrečios juostelės ant bato)*⁴ Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas visų pirma manė, kad Tarnybos apeliacinės tarybos sprendimo įteikimo greituoju paštu nėra tarp pranešimo būdų, išvardytų Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje, todėl jis yra netinkamas. Taip pat jis nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklę terminas pareikšti ieškinį pradamas skaičiuoti nuo įteikimo greituoju paštu dienos, kai ieškovė aiškiai pripažino gavusi ginčijamą sprendimą tokiu būdu.

8. Tuo remdamasis Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad dviejų mėnesių ir dešimties dienų terminas, nustatytas tokiam sprendimui užginčyti, šioje byloje baigėsi 2006 m. sausio 9 d. ir 2006 m. sausio 16 d. ieškovės pareikštas ieškinytis turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

9. Šioje išvadoje nurodysiu motyvus, kodėl man atrodo, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 2868/95 nuostatų, susijusių su pranešimu apie Tarnybos dokumentus, tekstą, sprendimo įteikimas greituoju paštu turi būti prilyginamas pranešimui registruotuoju laišku su

pranešimu apie gavimą. Jais remdamasis padarysiu išvadą, kad, aiškindamas šio reglamento 61 taisyklės 2 dalį, 62 taisyklės 1 dalį ir 68 taisyklę, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą ir apeliacinis skundas yra tinkamai pagrįstas.

10. Taip pat pateiksiu priežastis, dėl kurių, mano nuomone, Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalyje numatyta prielaida taikoma net ir turint įrodymą, kad adresatas gavo dokumentą per dešimt dienų po jo išsiuntimo. Remdamasis jomis padarysiu išvadą, kad Pirmosios instancijos teisme pateiktas ieškinytis dėl panaikinimo yra priimtinas ir skundžiama nutartis turi būti panaikinta.

11. Papildomai tvirtinsiu, kad dėl Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklės, susijusios su pranešimo nesklandumais, negali būti sutrumpintas terminas pareikšti ieškinį, kuris būtų buvęs taikomas tinkamai pranešus. Tuo remdamasis padarysiu išvadą, kad net darant prielaidą, jog sprendimo įteikimo greituoju paštu negalima prilyginti pranešimui registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą ir todėl jį reikia laikyti netinkamu pranešimu, skundžiama nutartis taip pat yra teisiškai klaidinga, kiek tai susiję su šios 68 taisyklės taikymo sritimi.

4 — T-14/06, toliau – skundžiama nutartis.

I — Teisinis pagrindas

12. Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94⁵ 63 straipsnio 5 dalį ieškinys dėl Tarnybos apeliacinės tarybos sprendimo Pirmosios instancijos teisme turi būti paduotas per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos. Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalį nustatyti procesiniai terminai dėl nuotolių pratęsimi dešimčiai dienų, ir tas laikotarpis yra visiems vienodas.

a) paštu pagal 62 taisyklę;

b) įteikiant asmeniškai pagal 63 taisyklę;

c) įdedant į Tarnybos patalpose skirtą pašto dėžutę pagal 64 taisyklę;

13. Pagal Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 1 dalį „pranešimai, kuriuos turi parengti Tarnyba procesiniuose veiksmuose prieš Tarnybą, perduodami dokumento originalo, jo nepatvirtintos kopijos arba kompiuteriu atspausdinto teksto pavidalu, kaip nurodyta 55 taisyklėje, arba, jeigu tai susiję su šalių pateikiamais dokumentais, – jų dublikatai arba nepatvirtintos kopijos“.

d) faksimiliniu ryšiu ar kitomis techninėmis ryšių priemonėmis pagal 65 taisyklę;

14. Šios taisyklės 2 dalis išdėstyta taip:

e) paskelbiant viešai pagal 66 taisyklę.“

„Pranešimo būdai:

15. Pagal Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 3 dalį, jei adresatas nurodė savo fakso numerį arba kontaktinę informaciją apie tai, kokiomis kitomis techninėmis priemonėmis

⁵ — 1993 m. gruodžio 20 d. Reglamentas dėl Bendrijos prekių ženklų (OL L 11, 1994, p. 1).

palaikyti su juo ryšį, Tarnyba gali pasirinkti minėtas pranešimo priemones arba pranešimą paštu.

įteiktu, net jeigu adresatas atsisako priimti laišką.

16. Šio reglamento 62 taisyklė, susijusi su pranešimu paštu, išdėstyta taip:

5. Pranešimas įprastu paštu laikomas įteiktu dešimtą dieną po jo išsiuntimo.“

„1. Sprendimai, kurie gali būti apskūsti per nurodytą terminą, šaukimai ir kiti Tarnybos pirmininko nustatyti dokumentai siunčiami registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą. Visi kiti pranešimai siunčiami įprastu paštu.

(Pataisytas vertimas)

17. Minėto reglamento 68 taisyklė skirta pranešimo nesklaidumams. Joje nustatyta:

<...>

3. Jei pranešama registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą arba be jo, laikoma, kad jis adresatui įteiktas dešimtą dieną po jo išsiuntimo, išskyrus atvejus, kai laiškas nepasiekė adresato arba pasiekė jį vėliau. Bet kokio ginčo atveju, ar laiškas pasiekė paskirties vietą ir kada jis buvo įteiktas adresatui, atitinkamai nustato Tarnyba.

„Jei adresatas gauna dokumentą, bet Tarnyba negali įrodyti, kad jam buvo tinkamai pranešta, arba jei nebuvo laikomasi pranešimą reglamentuojančių nuostatų, laikoma, kad apie dokumentą buvo pranešta tą dieną, kurią Tarnyba nustato kaip gavimo datą.“

(Pataisytas vertimas)

4. Pranešimas registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą arba be jo laikomas

18. Taip pat reikia paminėti Reglamento Nr. 2868/95 70 taisyklę, susijusią su terminų skaičiavimu, kuri išdėstyta taip:

„Skaičiuoti pradedama nuo kitos dienos po atitinkamo įvykio, tokio kaip procesinis veiksmas arba kito termino pabaiga. Jei procesinis veiksmas yra pranešimas, tas įvykis yra dokumento gavimas, jei nenustatyta kitaip.“

21. 2006 m. sausio 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu ieškiniu apeliante prašė panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

II — Faktinės aplinkybės ir procesas Pirmosios instancijos teisme

19. 2002 m. liepos 24 d. apeliante pateikė Tarnybai paraišką įregistruoti vaizdinį žymenį, kurį sudaro penkios lygiagrečios juostelės ant pavaizduoto bato šoninės dalies, kaip Bendrijos prekių ženklą Nicos sutarties⁶ 25 klasės prekėms, atitinkančioms vyrišką, moterišką ir vaikišką avalynę.

20. Ši paraiška buvo atmesta 2004 m. spalio 19 d. Sprendimu, remiantis tuo, kad atitinkamų prekių atžvilgiu nagrinėjamas žymuo neturėjo skiriamųjų požymių. Dėl šio sprendimo apeliante pateikta apeliacija taip pat buvo atmesta 2005 m. rugsėjo 26 d. Tarnybos pirmosios apeliacinės tarybos sprendimu⁷.

22. Atskiru dokumentu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2006 m. balandžio 3 d., Tarnyba pateikė prieštaravimą dėl šio ieškinio priimtumo pagal šio teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį. Taip pat ji prašė priteisti iš apeliante bylinėjimosi išlaidas.

23. Tarnyba tvirtino, kad skundžiamas sprendimas apeliantei įteiktas 2005 m. spalio 28 d. *DHL* bendrovės greituoju paštu (toliau – *DHL* paštas). Todėl ji padarė išvadą, kad 2006 m. sausio 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktas ieškinyus buvo pareiškėtas pasibaigus dviejų mėnesių nuo pranešimo apie skundžiamą sprendimą dienos terminui, dėl nuotolių pratęstam visiems vienodu dešimties dienų laikotarpiu.

6 — Peržiūrėta ir iš dalies pakeista 1957 m. birželio 15 d. Sutartis dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti.

7 — Toliau – skundžiamas sprendimas.

24. 2006 m. gegužės 31 d. pateiktose pastabose, susijusiose su šiuo prieštaravimu dėl priimtimumo, apelianė Pirmosios instancijos teismo prašė pripažinti ieškinį priimtiniu.

III — Skundžiama nutartis

27. Skundžiamoje nutartyje Pirmosios instancijos teismas nurodė šiuos motyvus:

25. Apelianė pripažino, kad skundžiamą sprendimą ji gavo 2005 m. spalio 28 d. *DHL* paštu. Tačiau ji tvirtino, kad ši pristatymo data neturi būti laikoma teisėta pranešimo apie minėtą sprendimą diena. Šiuo atžvilgiu ji teigė, kad skundžiamo sprendimo įteikimas *DHL* paštu nepriskirtinas nė vienam iš Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje numatytų pranešimo būdų, net ir a punkte minimam pranešimui paštu. Tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad šis įteikimas negali būti laikomas pranešimu šios taisyklės ir Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 5 dalies, kurioje numatyta, kad ieškinys Pirmosios instancijos teisme paduodamas per du mėnesius nuo pranešimo apie Apeliacinės tarybos sprendimą dienos, prasme.

26. Papildomai apelianė teigė, kad reikėjo pagal analogiją taikyti nuostatas, susijusias su pranešimu paštu. Ji tvirtino, kad tokiu atveju nenuginčijamai laikoma, jog pranešimas įteiktas dešimtą dieną po išsiuntimo, šioje byloje – 2005 m. lapkričio 5 dieną. Tokiomis aplinkybėmis terminas pareikšti ieškinį baigėsi tik 2006 m. sausio 16 d., todėl jos ieškinys yra priimtinas.

„22 Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad, kaip teigia ieškovė, tokios greitojo pašto bendrovės kaip *DHL* atliekamo skundžiamo sprendimo įteikimo nėra tarp pranešimo būdų, numatytų Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje. Be to, reikia konstatuoti, kad nei (Tarnyba), nei ieškovė, kuri iš tikrųjų aiškiai tvirtina, jog *DHL* atliekamas pristatymas nėra pranešimas paštu, neteigia, kad 2005 m. spalio 28 d. ieškovei *DHL* įteikta korespondencijos siunta buvo siūsta kaip registruotasis laiškas, nei kad *DHL* bendrovė apskritai gali siūsti tokius laiškus Vokietijoje, ir pagaliau kad ieškovei, be to, apie skundžiamą sprendimą pranešta koku nors kitu Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje ir šio reglamento 62–66 taisyklėse numatytu būdu. Be kita ko, šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad ieškovei įteiktos *DHL* korespondencijos siuntos lydraštyje nėra jokios žymos, kad tai – registruotasis laiškas, bet pabrėžiama, jog minėta korespondencijos siuntą „pristato tik *DHL*“.

- 23 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovei nebuvo pranešta apie skundžiamą sprendimą pagal Reglamento Nr. 2868/95 61 ir 62 taisyklių reikalavimus. (PAN & CO), T-380/02 ir T-128/03, Rink. p. II-1233, 64 punktas).
- 24 Priešingai nei teigia ieškovė, vis dėlto remiantis šia aplinkybe negalima daryti išvados, kad šis ieškinys pareikštas per nustatytą terminą.
- 25 Iš tikrųjų reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklę „Pranešimo nesklaidumai“, „jei adresas gauna dokumentą, bet (Tarnyba) negali įrodyti, kad jam buvo tinkamai pranešta, arba jei nebuvo laikomasi pranešimą reglamentuojančių nuostatų, laikoma, kad apie dokumentą buvo pranešta tą dieną, kurią (Tarnyba) nustato kaip gavimo datą“.
- 26 Visa ši nuostata turi būti suprantama kaip suteikianti (Tarnybai) galimybę nustatyti datą, kada adresas gavo dokumentą, jeigu ji negali įrodyti, kad jam buvo tinkamai pranešta, arba jei nebuvo laikomasi pranešimą reglamentuojančių nuostatų, ir kaip siejanti su šiuo įrodymu tinkamo pranešimo teisinės pasekmės (2005 m. balandžio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Success-Marketing prieš VRDT – Chipita*
- 27 Šioje byloje šalys sutaria, kad 2005 m. spalio 28 d. ieškovė gavo *DHL* korespondencijos siuntą, kaip tai, be kita ko, patvirtina ir apeliacinių tarybų raštinės pildomas išsiųstų dokumentų registracijos žurnalas.
- 28 Taigi pagal Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklę laikoma, kad apie skundžiamą sprendimą ieškovei pranešta 2005 m. spalio 28 d., ir todėl šioje byloje netaikoma Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalyje numatyta prielaida. Tai taip pat suderinama su Reglamento Nr. 2868/95 70 taisyklės 2 dalimi, kuri numato, kad „jei procesinis veiksmas yra pranešimas, įvykis, nuo kurio pradedamas skaičiuoti terminas, yra dokumento gavimas, jei nenustatyta kitaip“. Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką, susijusią su EB 230 straipsnio penktąja pastraipa, jeigu apie skundžiamą dokumentą buvo pranešta adresatui, terminas pareikšti ieškinį pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kurią minėtas adresas jį gavo (šiuo klausimu žr. 1991 m. gegužės 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bayer prieš Komisiją*, T-12/90, Rink. p. II-219, apeliacine tvarka patvirtinto 1994 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Bayer prieš Komisiją*, C-195/91 P, Rink. p. I-5619, 19 punktą).

- 29 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 5 dalį ieškinys Pirmosios instancijos teisme turi būti paduotas per dviejų mėnesių nuo pranešimo apie Apeliacinės tarybos priimtą sprendimą dienos laikotarpį, kuris pagal Procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalį dėl nuotolių pratęsiamas visiems vienodu dešimties dienų laikotarpiu, reikia konstatuoti, kad terminas pareikšti ieškinį dėl skundžiamo sprendimo baigėsi 2006 m. sausio 9 dieną.
- 30 Teisingumo Teismas manė, kad turi būti sušauktas posėdis, kuriame šalys patikslintų savo poziciją dėl Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės, ypač jos 3 dalies prasmės, ir dėl to, ar Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklės dėl pranešimo nesklaidumų taikymas apeliantei būtų mažiau palankus nei minėtoje 62 taisyklėje numatytų taisyklių, susijusių su pranešimu, taikymas.
- 30 Taigi nagrinėjamas ieškinys, pareikštas 2006 m. sausio 16 d., yra pavėluotas ir turi būti atmestas kaip nepriimtinas.“

B — Šalių reikalavimai ir argumentai

IV — Apeliacinis skundas

A — *Procesas Teisingumo Teisme*

28. Dėl skundžiamos nutarties apeliante pateikė apeliacinį skundą, kurį kanceliarija gavo 2007 m. kovo 11 dieną.

29. 2007 m. kovo 31 d. Tarnyba pateikė atsakymą į apeliacinį skundą.

31. Apeliante Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą nutartį ir priteisti iš Tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

32. Tarnyba prašo atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

33. Grįsdama apeliacinį skundą apeliančė remiasi vieninteliu apeliacinio skundo pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 2868/95 61, 62 ir 68 taisyklių pažeidimu.

34. Ji nurodo, kad įprastinis būdas, kuriuo pranešama apie apeliacinių tarybų sprendimus, yra siuntimas *DHL* paštu ir Tarnyba šį siuntimo būdą prilygino pranešimui paštu. Šį prilyginimą pateisina funkcinis ir institucinis *DHL* panašumas į Vokietijos paštą, nes *DHL* yra 100 % *Deutsche Post AG* priklausanti dukterinė įmonė, ir įteikimo dieną adresas turi pasirašyti *DHL* įteikto dokumento įteikimo kvitą.

35. Jeigu būtų nuspręsta, kad įteikimas *DHL* paštu nėra tinkamas pranešimo būdas, tai reikštų, jog Tarnyba sąmoningai ėmėsi praktikos, dėl kurios atsirado pranešimo nesklaidumų Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklės prasme. Tai prieštarautų Tarnybos pareigai elgtis teisėtai, t. y. ji negali atimti iš vieno iš jos sprendimų adresato teisės į teisinį saugumą skaičiuojant terminą pareikšti ieškinį ir galimybės pasinaudoti to paties reglamento 62 taisyklės 3 dalyje nurodyta prielaida.

36. Taigi apeliančė teigia, kad pranešimas apie skundžiamą sprendimą *DHL* paštu turi būti laikomas pranešimu paštu Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalies a punkto prasme, kuris panašus į registruotojo laiško su pranešimu apie gavimą formą ir prirėikusį į pranešimo įprastu paštu formą.

37. Todėl skundžiamo sprendimo išsiuntimo diena yra ant apeliacinių tarybų raštinės lydraščio nurodyta data, t. y. 2005 m. spalio 26 diena. Pagal to paties reglamento 62 taisyklės 3 dalyje nurodytą prielaidą laikoma, kad pranešimas įteiktas dešimtą dieną po jo išsiuntimo, t. y. 2005 m. lapkričio 5 d., todėl pareikštas ieškinys, kurį kanceliarija gavo 2006 m. sausio 16 d., yra priimtinas.

38. Kaip ir apeliančė, Tarnyba visų pirma tvirtina, kad pranešimas apie Apeliacinės tarybos sprendimą greituoju paštu gali būti prilyginamas pranešimui paštu ir Pirmosios instancijos teismas, manydamas, kad šioje byloje reikia taikyti Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklės nuostatas, padarė teisės klaidą.

39. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad pagal teismų praktiką apie sprendimą yra pranešta tinkamai, kai jis perduotas adresatui ir pastarasis gali su juo susipažinti⁸.

8 — Tarnyba nurodo 1985 m. lapkričio 26 d. Sprendimą *Cockerill-Sambre prieš Komisiją* (42/85, Rink. p. 3749).

40. Tarnyba taip pat nurodo, kad siuntimas greituoju paštu prilygsta laiško siuntimui paštu, nes šių dviejų paslaugų teikimo būdai yra panašūs. Šiuo klausimu ji remiasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB⁹ 2 straipsniu, kuriame numatyta, kad šioje direktyvoje „pašto paslaugos“ apibrėžiamos kaip paslaugos, kurias sudaro pašto siuntų surinkimas, rušiavimas, vežimas ir pristatymas.

41. Tarnyba patvirtina, kad dažniausiai apie jos apeliacinių tarybų sprendimus pranešama greituoju paštu.

42. Antra, priešingai nei apeliantė, Tarnyba teigia, kad įrodžius, jog sprendimas įteiktas adresatui, Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalyje numatyta prielaida nėra taikoma.

43. Tarnybos nuomone, taikant šią prielaidą tokiu atveju, būtų nevienodai traktuojamas Alikantėje gyvenantis adresatas, kuris išsiųstą dokumentą gautų kitą dieną po jo išsiuntimo, ir Kipre gyvenantis adresatas, kuris jį gautų net penkiomis ar šešiomis dienomis vėliau.

9 — 1997 m. gruodžio 15 d. Direktyva dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL L 15, 1998, p. 14).

44. Kadangi adresatas aptariamą sprendimą gavo ir galėjo su juo susipažinti prieš dešimtąją dieną po jo išsiuntimo, būtų nepagrįsta į šią dešimtąją dieną nukelti termino pareikšti ieškinį pradžia.

C — Vertinimas

45. Kaip apeliantė ir Tarnyba, manau, kad nusprendamas, jog nebuvo tinkama pranešti greituoju paštu, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą. Toliau nurodysiu, kokias pasekmes ši teisės klaida sukelia.

1. Pranešimas apie Tarnybos sprendimą greituoju paštu yra tinkamas pranešimas Reglamento Nr. 2868/95 prasme

46. Visų pirma pažymėsiu, kad Tarnybos sprendimo įteikimas greituoju paštu patenka į „pranešimo paštu“ sąvoką Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalies a punkto ir 62 taisyklės prasme. Vėliau pateiksiu priežastis, dėl kurių šis įteikimas turi būti prilyginamas pranešimui registruotoju laišku su pranešimu apie gavimą Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės prasme.

a) Tarnybos sprendimo įteikimas greituoju paštu ir pranešimas paštu

47. Iš tiesų, kaip skundžiamoje nutartyje konstatavo Pirmosios instancijos teismas, įteikimas greituoju paštu nėra aiškiai minimas tarp Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje išvardytų pranešimo būdų ar šio reglamento 62 taisyklėje, susijusioje su pranešimu paštu. Vis dėlto manau, kad jis turi būti laikomas pranešimu paštu dėl šių priežasčių.

48. Man neatrodo, kad minėtose taisyklėse nurodyta sąvoka „pranešimas paštu“ galėtų būti aiškinama griežtai ar formaliai.

49. Iš tikrųjų pastebėsiu, kad šioje Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje Europos Bendrijų Komisija išvardijo visus galimus ar numanomas perdavimo būdus, kaip antai pranešimas paštu, įteikimas adresatui Tarnybos patalpose, įdėjimas į pašto dėžutę Tarnybos patalpose, pranešimas faksimiliniu ryšiu ar kitomis techninėmis ryšių priemonėmis ir, pagaliau, pranešimas paskelbiant.

50. Mano nuomone, iš šio sąrašo matyti, kad Komisija norėjo suteikti Tarnybai galimybę naudoti kuo daugiau perdavimo būdų. Šią analizę patvirtina ir šio reglamento 61 taisyklės 2 dalies d punkto tekstas, kuriame numatyta

galimybė pranešti faksimiliniu ryšiu ar „kitomis techninėmis ryšių priemonėmis“. Šia sakinio dalimi aiškiai parodoma, kad Komisija nenorėjo perdavimo būdų apriboti konkrečiomis techninėmis priemonėmis, bet siekė, kad Taryba galėtų pasinaudoti visomis egzistuojančiomis, o taip pat tomis, kurios atsiras jau priėmus Reglamentą Nr. 2868/95, priemonėmis.

51. Tuo remdamasis darau išvadą, kad „pranešimo paštu“ sąvoka, nurodyta Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalies a punkte ir 62 taisyklėje, neturi būti suprantama siaurai, kaip apimanti tik nacionalinių subjektų, prieš liberalizuojant pašto sektorių šiame veiklos sektoriuje turėjusių monopolį, teikiamas paslaugas¹⁰.

¹⁰ — Bendrijos teisės aktų leidėjas nusprendė laipsniškai liberalizuoti pašto sektorių. Šiuo tikslu jis priėmė Direktyvą 97/67, kurioje numatė priemones, būtinas užtikrinti, viena vertus, laisvą paslaugų teikimą pašto sektoriuje ir, antra vertus, universaliųjų pašto paslaugų išlaikymą, suteikiant naudotojams, nepaisant jų buvimo vietos Europos Bendrijoje, minimalių paslaugų skaičių už jiems prieinamą kainą. Pašto paslaugų vidaus rinkos kūrimas buvo tęsiamas 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/39/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų rinkos tolesnio atvėrimo konkurencijai (OL L 176, p. 21), 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003, suderinančiu su Tarybos sprendimu 1999/468/EB nuostatas, susijusias su komitetais, padedančiais Komisijai naudotis savo įgyvendinimo įgaliojimais, nustatytais dokumentuose, priimtuose vadovaujantis EB sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka (OL L 284, p. 1) ir, dar vėliau, 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 97/67, siekiant visiškai Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos suformavimo (OL L 52, p. 3).

52. Manau, kad paminėdama pašta tarp pranešimo priemonių, kurias gali naudoti Tarnyba, Komisija norėjo nurodyti patį perdavimo būdą, kitaip tariant, atitinkamo dokumento perdavimą laišku su nurodytu adresu, kurį paima paslaugų teikėjas ir perveža bei įteikia adresatui.

53. Kaip teigia šalys, greitojo pašto bendrovė teikia paslaugą, labai panašią į viešojo ar privataus subjekto teikiamą paslaugą, kuris pagal Direktyvą 97/67 valstybėje narėje šiaudien teikia universaliąsias pašto paslaugas arba jų dalį. Ji paima laišką su praneštinu Tarnybos sprendimu, kurį nuveža iki adresato ir jam įteikia.

54. Pagaliau, Tarnybos sprendimo perdavimas greituoju paštu iš tikrųjų gali įgyvendinti tikslą, kurio siekiama Reglamento Nr. 2868/95 taisyklėmis, susijusiomis su pranešimu.

55. Pagal teismų praktiką pranešimo apie dokumentą tikslas – suteikti adresatui galimybę su juo susipažinti ir pririnkus pasinaudoti teise pareikšti ieškinį¹¹. Pranešimas apie sprendimą, kurį atlieka greitojo pašto bendrovė, iš tikrųjų gali įgyvendinti šį tikslą, nes tokiu atveju šios bendrovės darbuotojas įteikia

adresatui rašytinę šio sprendimo versiją. Taip pat kaip įrodymu pasiremsiu tuo, kad kartais, taikydamas pagreitintą procedūrą, Teisingumo Teismas naudoja šį perdavimo būdą pranešti Statuto 23 straipsnyje nurodytoms šalims apie prašymą priimti prejudicinį sprendimą ir apie šių šalių rašytines pastabas.

56. Todėl, mano nuomone, toks įteikimas turi būti laikomas pranešimu paštu Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalies ir 62 taisyklės prasme.

b) Tarnybos sprendimo įteikimas greituoju paštu prilyginamas pranešimui registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą

57. Kai pranešama registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą, siekiama ne tik perduoti atitinkamą dokumentą adresatui, kad šis su juo susipažintų. Taip pat norima, kad būtų galima tiksliai nustatyti šio perdavimo datą, nuo kurios būtų skaičiuojamas terminas pareikšti dėl šio dokumento ieškinį. Pagaliau, kilus ginčui, siuntėjui suteikiama galimybė, pateikiant pranešimą apie gavimą, pasirašytą adresato ar jo įgalioto asmens, kurio asmens tapatybę paprastai patikrina

11 — Šiuo klausimu žr. minėtą sprendimą *Cockerill-Sambre prieš Komisiją* (10 punktas) ir 1990 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie prieš Komisiją* (C-180/88, Rink. p. I-4413, 22 punktas).

laišką įteikiantis darbuotojas, turėti įrodymą, kad laiškas įteiktas adresatui.

gaunamos papildomos paslaugos, kurių vertę galima nustatyti atsižvelgiant į tai, kiek šie naudotojai už šias paslaugas pasirošę papildomai mokėti.

58. Be jokios abejonės, sprendimo įteikimo greituoju paštu atveju yra galimybė žinoti tikslią šio įteikimo adresatui datą. Kaip nurodė šalys, kai greitojo pašto bendrovė įteikia laišką, adresatas ar asmuo, kurį pastarasis įgalioja savo vardu priimti tokį dokumentą, pasirašo įteikimo kvitą. Vėliau šio įteikimo data nurodoma atitinkamą sprendimą priėmusios Apeliacinės tarybos raštinės pildomame išsiųstų dokumentų registracijos žurnale.

61. Kitaip tariant, Bendrijos teisės aktų leidėjas daugiausia dėl su išlaidomis susijusių priežasčių nusprendė, kad registruotųjų siuntų paslaugos turi būti priskirtos universaliosioms paslaugoms.

59. Be to, nemanau, kad, kalbant apie šios datos tikslumą, greitojo pašto bendrovė jį užtikrina mažiau nei subjektas, kuriam valstybėje narėje pavesta teikti universaliąsias pašto paslaugas, pagal Direktyvos 97/67 3 straipsnio 4 dalį apimančias ir registruotųjų siuntų paslaugas.

62. Man atrodo, kad vienintelis skirtumas, egzistuojantis šioje byloje tarp įteikimo greituoju paštu ir pranešimo registruojuoju paštu su pranešimu apie gavimą, susijęs su tuo, kad greitojo pašto bendrovė sistemingai neperduoda siuntėjui dokumento gavėjo pasirašyto įteikimo kvito. Todėl Tarnyba iš anksto neturi įrodymo apie įteikimą, kuriuo galėtų remtis prieš adresatą kilus ginčui.

60. Iš tikrųjų teikti šias universaliąsias paslaugas gali būti patikėta ir privatiems subjektams, kaip tai nurodyta sąvokos „universaliųjų paslaugų teikėjas“ apibrėžime, pateiktame Direktyvos 97/67 2 straipsnio 13 punkte. Be to, kaip matyti iš direktyvos 18 konstatuojamosios dalies, iš tikrųjų pagrindinis skirtumas tarp pasiuntinių ir universaliųjų paslaugų teikėjų yra naudotojų

63. Vis dėlto, kalbant apie pranešimą reglamentuojančias taisykles, numatytas Reglamente Nr. 2868/95, mano nuomone, šis skirtumas neturi didelės reikšmės.

64. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į šio reglamento 61 ir paskesnių taisyklių tekstą, nėra aišku, ar pranešimas apie Tarnybos sprendimą, kuris gali būti apskūstas per nurodytą terminą, turi būti atliktas tik paštu, siunčiant registruotoju laiškų su pranešimu apie gavimą. Kitaip tariant, šias taisykles galima suprasti taip, kad jeigu Tarnyba pasirenka pranešti apie šį sprendimą paštu, ji turi tai atlikti registruotoju laiškų su pranešimu apie gavimą. Tačiau neatrodo, kad jai būtų draudžiama panaudoti kitus pranešimo būdus, nurodytus minėto reglamento 61 taisyklės 2 dalyje.

65. Žinoma, Reglamento Nr. 2868/95 66 taisyklės 1 dalį galima suprasti visiškai kitaip. Pagal ją „jei gavėjo adreso neįmanoma nustatyti arba ne mažiau kaip po vieno bandymo nepavyksta pranešti 62 taisyklėje nurodytu būdu, pranešama paskelbiant viešai“. Todėl šią nustatą galima būtų suprasti taip, kad apie sprendimą, kuris gali būti apskūstas per nurodytą terminą, turi būti pranešta paštu, taigi registruotoju laiškų su pranešimu apie gavimą, o kai to neįmanoma padaryti, pranešama paskelbiant viešai.

66. Tačiau taip aiškinti Reglamente Nr. 2868/95 nustatytą pranešimo sistemą draudžiama pagal jo 61 taisyklės 3 dalį, kurioje, priminsiu, yra numatyta, kad jei adresatas nurodė savo fakso numerį arba kontakcinę informaciją apie tai, kokiomis kitomis techninėmis priemonėmis palaikyti

su juo ryšį, Tarnyba gali pasirinkti minėtas pranešimo priemones arba pranešimą paštu.

67. Pirmosios instancijos teismas savo ruožtu šiuo klausimu išreiškė aiškią poziciją minėtam sprendime *Success-Marketing prieš VRDT – Chipita (PAN & CO)*, nusprenddamas, kad Tarnyba neturi tik paštu pranešti apie sprendimus, kurie gali būti apskūsti per nurodytą terminą, nes dėl tokio Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 1 dalies išaiškinimo to paties reglamento 61 taisyklės 2 dalyje išvardyti kiti pranešimo būdai prarastų veiksmingumą¹². Tuo remdamasis šis teismas padarė išvadą, kad apie tokius sprendimus gali būti tinkamai pranešta faksu¹³.

68. Man atrodo, kad atsižvelgiant į Reglamente Nr. 2868/95 nuostatų, susijusių su pranešimu, tekstą, reikia sutikti su šiuo išaiškinimu. Taigi Tarnyba gali pranešti apie sprendimą, kuris gali būti apskūstas per nurodytą terminą, paštu pagal šio reglamento 62 taisyklę, įteikiant asmeniškai pagal minėto reglamento 63 taisyklę, įdedant į jos patalpose skirtą pašto dėžutę arba galiausiai – faksimiliniu ryšiu ar kitomis techninėmis ryšių priemonėmis. Jeigu neįmanoma panaudoti kokio nors iš šių pranešimo būdų, ji turi pranešti paskelbiant viešai.

12 — 58–60 punktai.

13 — 61 punktas.

69. Kalbant apie šioje byloje nagrinėjamą klausimą, reikia atsižvelgti į tai, kad kai Tarnyba atlieka pranešimą faksimiliniu ryšiu, ji taip pat neturi dokumento, kuriuo galėtų pasiremti prieš adresatą pastarajam ginčijant, kad jį gavo, ir kuris turėtų tokią pat įrodomąją vertę kaip ir pranešimas apie gavimą. Todėl jei būtų laikoma, kad perdavimas greituoju paštu nėra prilyginamas pranešimui registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą, kai taip pranešant, priešingai nei naudojant faksimilinį ryšį, paprastai pasirašomas įteikimo kvitas, kuris prisireikęs gali būti perduotas Tarnybai, tai prieštarautų Reglamentu Nr. 2868/95 numatyta pranešimo sistemai.

70. Būtent atsižvelgdamas į šiuos elementus manau, kad skundžiama nutartis, kurioje numatyta, jog pranešimo greituoju paštu nėra tarp Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalies numatytų pranešimo būdų ir jis nėra tinkamas šio Reglamento 68 taisyklės prasme, yra teisiškai klaidinga, kiek tai susiję su šių taisyklių ir minėto reglamento 62 taisyklės 1 dalies išaiškinimu.

2. Šios teisės klaidos pasekmės skundžiamai nutarčiai

71. Tarnyba mano, kad skundžiamos nutarties nereikia panaikinti dėl joje padarytos

teisės klaidos. Tarnybos nuomone, apeliančės pateiktas ieškinys dėl panaikinimo yra nepriimtinas, nes Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalyje nustatyta prielaida netaikoma, kai yra įrodyta, jog dokumentas adresatui įteiktas per dešimt dienų po jo išsiuntimo greituoju paštu.

72. Kadangi skundžiamas sprendimas apeliantei įteiktas 2005 m. spalio 28 d., 2006 m. sausio 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktas ieškinys dėl panaikinimo yra pavėluotas, nes buvo pareiškštas pasibaigus dviejų mėnesių nuo šio įteikimo terminui, dėl nuotolių pratęstam visiems vienodu dešimties dienų laikotarpiu.

73. Šiai analizei nepritariu. Kaip apeliančė, manau, kad Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalyje nustatyta prielaida taikoma net ir pateikus įrodymą, kad įteikta per dešimt dienų po išsiuntimo. Mano pozicija pagrįsta toliau išdėstytais argumentais.

74. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką terminai pareikšti ieškinį turi atitikti teisinio saugumo reikalavimą ir būtinybę vengti bet

kokios diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą¹⁴. Todėl svarbu, kad šie terminai būtų aiškiai ir tiksliai nustatyti, kad sprendimo adresatas galėtų tiksliai žinoti, nuo kada ir per kokį terminą jis gali prirėikus šį sprendimą užginčyti.

75. Priminsiu, kad Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalis išdėstyta taip:

„Jei pranešama registruotu laišku su pranešimu apie gavimą arba be jo, laikoma, kad jis adresatui įteiktas dešimtą dieną po jo išsiuntimo, išskyrus atvejus, kai laiškas nepasiekė adresato arba pasiekė jį vėliau. <...>“

76. Taigi šioje nuostatoje aiškiai numatyta, kad tik dviem atvejais – kai adresatas negauna laiško arba jis jį pasiekia vėliau nei per dešimt dienų po išsiuntimo paštu – aptariama prielaida nėra taikoma¹⁵. Atsižvelgiant į šios nuostatos tekstą, ši prielaida taikoma net ir

tada, kai adresatas laišką gauna per dešimt dienų po jo išsiuntimo¹⁶.

77. Priešingai nei skundžiamoje nutartyje teigia Pirmosios instancijos teismas, nemanau, kad šiai analizei prieštarautų Reglamento Nr. 2868/95 70 taisyklė. Iš tikrųjų šioje taisyklėje, nustatančioje, kad, jei procesinis veiksmas yra pranešimas, įvykis, nuo kurio pradedamas skaičiuoti terminas, yra dokumento gavimas, aiškiai numatyta, kad ji taikoma, „jei nenustatyta kitaip“. Aišku, kad Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalyje „nustatyta kitaip“¹⁷.

78. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į pranešimo registruotuoju laišku su pranešimu apie gavimą metodo tikslą, kuriuo paprastai siekiama nustatyti tikslią susipažinimo su ginčijamu sprendimu datą ir atitinkamai termino pareikšti ieškinį pradžią, gali pasirodyti neloģiška taikyti minėtoje nuostatoje numatytą prielaidą, kai laiškas gautas per dešimt dienų po išsiuntimo. Laikantis šios nuomonės, prielaida, kad gauta dešimtą dieną po išsiuntimo, turėtų būti taikoma tik tuo atveju, kai

16 — Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalis skiriasi nuo Teisingumo Teismo procedūros reglamento 79 straipsnio ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 100 straipsnio, pagal kuriuos išsiųstas registruotasis laiškas laikomas įteiktu adresatui dešimtą dieną po to, kai jis buvo išsiųstas tos vietos, kur yra Teisingumo Teismo ar Pirmosios instancijos teismo būstinė, pašte, išskyrus atvejus, kai pranešime apie gavimą nurodyta, kad laiškas buvo gautas kitą dieną, arba kai adresatas per tris savaites nuo pranešimo fakso arba kita technine ryšio priemone gavimo Teismo kanclerį informuoja, kad dokumentas jo nepasiekė (išskirta generalinio advokato).

17 — Ši analizė nepanaikina Reglamento Nr. 2868/95 70 taisyklės veiksmingumo. Todėl ši taisyklė išlieka svarbi nustatant termino pareikšti ieškinį pradžią, kai pranešama Tarnybos patalpose įteikiant asmeniškai pagal šio Reglamento 63 taisyklę, pagal kurią pranešama gali būti ir Tarnybos patalpose, asmeniškai įteikiant dokumentą adresatui, kuris įteikimo metu patvirtina jo gavimą.

14 — Be kita ko, žr. 2000 m. birželio 29 d. Sprendimą *Politi prieš Europos mokymų fondą* (C-154/99 P, Rink. p. I-5019, 15 punktas).

15 — Šis tekstas taip pat atitinka Reglamento Nr. 2868/95 redakciją anglų ir vokiečių kalbomis.

nejmanoma žinoti tikslios gavimo datos dėl to, kad adresatas atsisakė atsiimti jam skirtą registruotąjį laišką, arba dėl to, kad pašto tarnyba neperdavė siuntėjui pranešimo apie gavimą.

79. Be to, kaip pabrėžia Tarnyba, prielaidos taikymas tuo atveju, kai laiškas gaunamas per dešimt dienų po išsiuntimo, lemia, kad nevienodai traktuojami netoli Tarnybos gyvenantys adresatai, galintys gauti laišką jau kitą dieną po išsiuntimo, ir adresatai, gyvenantys tolimesnėse valstybėse narėse, kuriems pašto pristatymas gali trukti ilgiau. Todėl dėl minėtos prielaidos pirmieji turi daugiau laiko apsispręsti, ar pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, ir jį parengti.

80. Tačiau, mano nuomone, šis logikos nebuvimas ir adresatų lygybės pažeidimas negali pateisinti, kad būtų laikomasi Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalies išaiškinimo, kuris prieštarautų aiškiam ir tiksliam šios nuostatos tekstui. Mano nuomone, kalbant apie terminą pareikšti ieškinį, reikia teikti pirmenybę teisiniam saugumui ir sprendimo adresatų teisei turėti galimybę žinoti tikslų terminą, kuriuo jie disponuoja.

81. Be to, pastebėsiu, kad Tarnybos laiške, pridėtame prie skundžiamo sprendimo kopijos, kuri apeliančė gavo 2005 m. spalio 28 d. greituoju paštu, nebuvo jokios informacijos nei apie terminą, per kurį ši sprendimą galima užginčyti, nei apie šio termino pradžią¹⁸.

82. Jei Tarnyba pageidauja, kad Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalyje nustatyta prielaida nebebūtų taikoma, kai pateiktas įrodymas, kad įteikta per dešimt dienų po išsiuntimo paštu, ji turi kreiptis į Komisiją su prašymu atitinkamai pakeisti šios nuostatos turinį. Kaip jau nurodžiau, Reglamentas Nr. 2868/95 buvo iš dalies pakeistas du kartus – 2004-aisiais ir 2005-aisiais metais.

83. Todėl manau, kad turi būti laikoma, jog apie skundžiamą sprendimą pranešta dešimtą dieną po jo išsiuntimo greituoju paštu, t. y. 2005 m. lapkričio 5 dieną. Reikia daryti išvadą, kad apeliantei nustatytas dviejų mėnesių ir dešimties dienų terminas pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo baigėsi 2006 m. sausio 15 dieną. Kadangi ši diena buvo sekmadienis, pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 101 straipsnio 2 dalį šio temimo pabaiga buvo perkelta į pirmadienį, 2006 m. sausio 16 dieną. Todėl minėtą dieną pareikštas ieškinyš dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo turi būti laikomas priimtiniu.

18 — Šiame laiške Tarnyba tik atkreipė adresato dėmesį į Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio turinį, kuriame numatyta, kad ieškinyš dėl Apeliacinės tarybos sprendimo turi būti paduotas Pirmosios instancijos teisme.

84. Todėl siūlau Teisingumo Teismui skundžiamą nutartį panaikinti, grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui, kad jis išnagrinėtų ieškinį dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą¹⁹.

3. Papildomos pastabos

85. Papildomai, net ir darant prielaidą, kad Tarnybos sprendimo įteikimas greituoju paštu turi būti laikomas nesuderinamu su Reglamentu Nr. 2868/95, manau, kad pagal šio reglamento 68 taisyklę Pirmosios instancijos teismas negali nuspręsti, kad ieškinys dėl panaikinimo yra nepriimtinas, nes pateiktas praleidus terminą.

86. Kadangi šios taisyklės išaiškinimas, lėmęs, kad skundžiamoje nutartyje laikomasi tokios pozicijos, yra tiesiogiai susijęs su terminu, per kurį apeliante gali pareikšti ieškinį, o pagal teismų praktiką terminą pareikšti ieškinį nustatančios nuostatos yra viešosios tvarkos

nuostatos²⁰, Teisingumo Teismas savo iniciatyva turi patikrinti, ar šių terminų buvo laikomasi²¹.

87. Kaip nurodžiau pirmiau, iš Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 3 dalies matyti, kad kai apie Tarnybos apeliacinės tarybos sprendimą atmesti paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą pranešama registruotoju laišku su pranešimu apie gavimą, laikoma, kad pranešta dešimtą dieną po išsiuntimo paštu arba įteikimo dieną, jei įteikta pasibaigus šiam dešimties dienų laikotarpiui.

88. Reikia daryti išvadą, kad, jei apie skundžiamą sprendimą apeliantei būtų pranešta 2005 m. spalio 28 d. registruotoju laišku su pranešimu apie gavimą, ieškinys, kurį ji pateikė 2006 m. sausio 16 d., būtų priimtinas.

89. Iš tikrųjų, kaip matyti iš pirmiau minėtų pastabų ir minėto sprendimo *Success-Marketing prieš VRDT – Chipita (PAN & CO)*, Tarnyba galėjo panaudoti kokį nors kitą Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje nustatytą pranešimo būdą, ir tokiu atveju ginčijama prielaida nebūtų taikoma. Tačiau,

19 — Dėl bylinėjimosi išlaidų žr. 2003 m. gegužės 15 d. Sprendimą *Pitsiorlas prieš Tarybą ir ECB* (C-193/01 P, Rink. p. I-4837).

20 — 1981 m. vasario 19 d. Sprendimas *Schiavo prieš Tarybą* (122/79 ir 123/79, Rink. p. 473, 22 punktas).

21 — 1980 m. birželio 5 d. Sprendimas *Belfiore prieš Komisiją* (108/79, Rink. p. 1769, 3 punktas) ir minėtas sprendimas *Politi prieš Europos mokymo fondą* (15 punktas).

jei Tarnyba būtų panaudojusi kokį nors kitą pranešimo būdą, apeliančią būtų galėjusi nustatyti tiksliai taikomo termino pareikšti ieškinį pradžią²². Taip nebūtų tuo atveju, jei Teisingumo Teismas manytų, kad įteikimas greituoju paštu nėra tinkamas ir jis negali būti priskirtas nė vienam iš Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje nustatytų pranešimo būdų.

terminų pareikšti ieškinį, kurie išplaukia iš Reglamento Nr. 2868/95 nuostatų, susijusių su pranešimu apie jos sprendimus.

90. Iš tikrųjų tokiu atveju reikėtų, kad apeliančią būtų įsitikinusi, jog yra toks nesklaidumas ir kad taikoma Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklė. Tačiau aš nematau, kad būtų galima šiai įmonei nustatyti pareigą žinoti, jog įprastinė Tarnybos naudojama pranešimo praktika nebuvo tinkama.

91. Todėl manau, kad dėl Tarnybos padaryto teisės aktų, reglamentuojančių pranešimą, pažeidimo iš apeliančios negali būti atimta galimybė pasinaudoti palankiausiu terminu pareikšti ieškinį, kuriuo ji naudotųsi, jei šių teisės aktų būtų laikomasi.

92. Iš tikrųjų pagal pirmiau minėtą teismų praktiką šalys ar teismas neturi diskrecijos dėl terminų pareikšti ieškinį ir jų turi būti laikomasi kaip imperatyvių viešosios tvarkos nuostatų. Todėl Tarnyba negali ignoruoti

93. Mano nuomone, tiek, kiek dėl Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklės apeliančios ieškinys turi būti pripažintas nepriimtiniu, ši taisyklė yra neteisėta ir neturi būti taikoma. Tai reiškia, kad jei Teisingumo Teismas manytų, jog skundžiamo sprendimo įteikimas greituoju paštu neatitinka Reglamento Nr. 2868/95 reikalavimų, reikėtų laikyti, kad šis įteikimas neturi jokios galios. Tokiu atveju Tarnyba turėtų pranešti apie skundžiamą sprendimą koku nors pranešimo būdu, numatytu šio reglamento 61 taisyklės 2 dalyje.

94. Man atrodo, kad šioje byloje turi būti laikomasi tokios pozicijos dar ir todėl, kad apeliančią pateikė Tarnybai fakso numerį, taigi Tarnyba turėjo galimybę panaudoti vieną iš pranešimo priemonių, aiškiai numatytų Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje.

22 — Pagal Reglamento Nr. 2868/95 64 taisyklę pranešimas įdedant į pašto dėžutę Tarnybos patalpose laikomas įteiktu penktą dieną nuo šio įdėjimo. Pagal šio reglamento 65 taisyklę pranešimas faksimiliniu ryšiu laikomas įteiktu tą dieną, kai jis buvo gautas adresato faksimilinio ryšio priemone.

V — Išvada

95. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

- panaikinti 2006 m. gruodžio 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo nutartį *K-Swiss prieš VRDT (Lygiagrečios juostelės ant bato)* (T-14/06),
- atmesti kaip nepagrįstą Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme pateiktą prieštaravimą dėl priimtimumo,
- grąžinti bylą Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl *K-Swiss, Inc.* reikalavimų, kuriais prašoma panaikinti 2005 m. rugsėjo 26 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą,
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.